

Herşeye Rağmen Nihat Geven

Doğacak çocuk kendisini nasıl bir geleceğin beklediğini bilemezdi. Anne Fatma Hanım da bebeğinin bu dünyada neler ile karşılaşacağını tahmin bile edemiyordu. Nihat Bebek; Tarihin en kanlı savaşı olan İkinci Dünya Savaşının henüz yeni başladığı, dünya devletlerinin kıyasıya çatışmaya girdiği bir dönemde, Türkiye Yunanistan Mübadelesi ile vatana gelmiş Giritli Geven ailesine katıldı. Dünya tarihinde kara yıl olarak bilinen 1939'un 5 Aralık günü; Adana'nın Çınarlı Mahallesi'nde duyulan çığlık; "Bende varım Hayat" dercesine gözlerine yerleşmiş ışığı hala taşıyan İbrahim Geven'e aitti. Evet, ilk olarak İbrahim ismi konulan bu bebek kısa bir süre sonra aile büyük-

lerinin de isteğiyle Nihat ismiyle anılacaktı. Nihat; sonraki yıllarda 3'ü kız 5'i erkek olarak 8 çocuğa sahip olacak ailenin ikinci erkek çocuğudur. Savaştan yaralarla çıkmış bir dünya, siyasi ve ekonomik sorunlarıyla çalkalanan bir ülke ve göç sonrası ailesi ile hayata tutunmaya çalışan bir baba. Sekiz çocuk sekiz umut ve seviz gelecek. Dolayısıyla pırıl pırıl bireyler yetiştirebilmenin hiç de kolay olmadığı bir dönem... Fatma Hanım ve eşi Ali Bey; iyi niyet ve sevgilerini katarak, ellerinden geldiğince yeni vatanlarına ve kendi kendilerine faydalı çocuklar yetiştirmeye çalışırlar. Nihat da bu sevgiden payını alabildiğince almaktadır. Ailede üçüncü otorite olarak bir de Hati-

ce hala vardır. Hatice Hanım, Nihat Geven'in yetişmesi sırasında düzenli ve tertipli bir hayat kurmayı öğretirken, görgü kurallarına bağlılığını da sağlamıştır. Hatice hanımın o zaman gösterdiği eğitici çaba onun tüm hayatı boyunca girdiği her ortamda fark edilmesini sağlayacaktır. Yıllar sonra şıklığı ve başarıları ile Adana Basın Dünyasının örnek insanlarından, Nihat Geven'in de kendisine idol seçtiği Çoban Yurtçu halasından sonra ikinci koruyucu meleği olur. Sadece gazetecilik kurallarını değil, bir gazeteci için giyiminde önemli bir sorumluluk olduğunu Çoban Yurtçu'dan öğrenir. Adana, basın tarihi açısından şanslı bir kent. Ülkenin hala yaşayan en

eski gazetesini yaratan Ahmet Remziler de burada yetişmiş, İstiklal Savaşı kahramanı Ferit Celaller de. Ve tabi ki kendinden sonrakilere örnek olabilecek Çoban Yurtçular da. Yetişen gazetecilerin bir kısmı mesleklerini icra etmenin yanında Adana'yı değiştirecek, kente güç verecek izler de bırakmışlar geriye. Nihat Geven veya bilinen ismiyle Keçi Nihat aslında bunlara bir simge.

Bizler bu kitapçıkta böylesine bir hizmeti yapabilmiş olan hemşerilerimizi onere etmek, geleceğe örnek teşkil etmelerini sağlamak için yola çıktık. Projemiz aynı zamanda bir fotoğraf projesi olduğu için de kahramanlarımızı haliyle yaşayanlar arasından seçtik. Bu kitapçıkta anlatmayı düşündüğümüz, vefat etmiş veya yaşayan, mesleğini yiğitçe yapmanın yanında kente bir şeyler katan, geriye bir şeyler bırakan tüm gazetecileri Ahmet Remzileri, Ferit Celalleri, Çoban Yurtçuları çağrıştıran bir simge. Dolayısıyla biz Nihat Geven'i anlatırken siz İskender Ayvalık'ı veya Muzaffer Bal'ı da düşünebilirsiniz.

Ahmet Remzi Yüregir

AHMET REMZİ YÜREGİR (1892 Adana-1951)

Adana Öğretmen Okulunu bitirdi. Mesleğe başladığı sırada I. Dünya Savaşı başladı ve silâh altına alındı. Mondros Mütarekesi imzalandığında Adana'da bulunan Ahmet Remzi Bey, Yıldırım Orduları Komutanı Mustafa Kemal Paşa'nın Suriye bozgunundan sonra karar-gâhını kurduğunu bu şehirde milli bir mücadele başlatmak için destek toplamak üzere yaptığı toplantılara katıldı. Mustafa Kemal'in çalışmalarından etkilenen Ahmet Remzi Bey, 1918 yılında öğretmenliğini sürdürürken arkadaşı Mehmet Avni Doğan ile birlikte Adana Gazete-

sini çıkardı. İşgal güçleri matbaayı basarak Kuvay-ı Milliye'yi destekleyen Adana Gazetesini kapatınca 5 gün sonra Yeni Adana Gazetesini çıkarmaya başladı. Kurtuluş Savaşı sırasında tüm güçlülere karşın gazeteyi çıkarmayı sürdürdü. 8 sayı çıkardıktan sonra Fransızların yine matbaayı basıp işçileri tutuklaması ve kendisi için ölüm fermanı çıkarılması üzerine kadın kılığına girerek şehirden kaçtı. Ahmet Remzi Bey, 1921'de Pozantı'dan Adana'ya geçti ve yaşadığı sürece gazetesinin Cumartesi hariç her gün düzenli olarak çıkarmayı sürdürdü. Gazete, günümüzde de yayını sürdürmektedir. 1946-1950 yıllarında CHP Adana milletvekili oldu.

FERİT CELAL GÜVEN

Hasan Ferit Güven, (1894, Adana -1975) İstanbul Hukuk Fakültesi ve Güzel Sanatlar Mektebi mezunudur. Tebriz Valiliği Mecdüssaltana Yaverliği İrtibat Zabıtlığı ve Milli Teşkilat Kuruculuğu, 41. Tümen Divan Harp Üyeliği, Adana Cephesi Grup Kumandanlığı, Yeni Adana Gazetesini çalışmaları, Türk Sözü

Gazetesini sahipliği ve Başyazarlığı, Adana Lisesi Resim Öğretmenliği, İstihbarat Müdürlüğü, Türk Ocakları Müfettişliği, TBMM III. Dönem Urfa ve IV. Dönem Mersin, V.VI. ve VII. Dönem İçel Milletvekilliği, Kurucu Meclis Basın Temsilciliği (6 Ocak 1961 – 25 Ekim 1961), IV. ve V. Dönem Divan-ı Riyaset Kâtipliği yapmıştır.

İSKENDER AYVALIK (1933 Koso-va Mitrovic- 2009)

1951 yılında Türk Haberler Ajansı ile başladığı meslek hayatında uzun

yıllar Hürriyet Gazetesini Adana Bölge Temsilciliği görevinde bulundu. Çukurova Gazeteciler Cemiyeti kurucu üyelerinden, Hürriyet ve Star gazetesi eski temsilcisidir.

KURUKÖPRÜNÜN ÖYKÜSÜ VE YÜKSEK KAHVE

Adana Seyhan Nehri'nin çok taşması nedeniyle tarih boyunca sel felaketinden çok çekmiş bir kenttir. 1832-1841 yılları arasında Mısır Valisi Kavalalı Mehmet Ali Paşa Osmanlıya karşı ayaklanarak, Adana'nın da içinde bulunduğu birçok şehri işgal eder. Bu dönemde oğlu Halil İbrahim Paşa Adana'da birçok iyileştirmeler yapar. Bu iyileştirmelerden biri de kenti sel basmasını önlemek için kentin batısından geçen bir kanalla fazla suyu baypas etmek olur. Ancak günümüzde Çetinkaya Mağazası'nın yanından geçen, Tarsus yolunun bu kanalın üstünden geçmesi için de bir köprü yapılması gerekir. Kanal sadece suyun bol geldiği mevsimlerde görev yaptığı için, genellikle kuru durmaktadır. Bu yüzden halk bu köprüye ve şehrin büyümesinden sonra da oluşan meydana Kuru köprü demiştir. Meydanın batı ucunda günümüzde Çetinkaya Alish Veriş Merkezi'nin olduğu yerde, 8-10 basamak merdivenle çıkılan tek katlı bir kahvehane bulunurdu. Yerden yüksek olduğu için ismi Yüksek Kahve diye anılan kıraathaneye Adana'nın önemli insanları uğrardı.

Adana'da Kuru köprü denilen bir meydan bulunur. Şehrin eski meydanlarından biridir, hala en önemlisidir. Günümüzde bu meydanın batısında bulunan alışveriş merkezinin yerinde o yıllar Yüksek Kahve bulunurdu. Kahvehanenin yüksekliği sadece merdivenle çıkılmasından değil, kentin önemli esnaf ve insanların buraya uğramasından da gelirdi. Yani bir anlamda şehir kulübü işlevi de görürdü Yüksek Kahve. Kuru köprü Meydanı'nda Menemenci Han denilen Han'ın kapısındaki çay ocağında çalışmış, Nihat Geven'in babası Ali Bey. Anne ise ev hanımı. Yani gelir dar...

HAYAT OKULUNU BİTİRMEK...

Kuru Köprü Meydanı'nın ortasında Bahri Paşa diye anılan bir çeşme bulunurdu. Mavi Sürmeli Otel'inin olduğu yerde ise bir zabıta karakolu, bir de Cumhuriyet isminde ilkokul. İşte kahramanımız ilköğretim hayatına bu Cumhuriyet İlkokulunda başlar. İlk öğretmeni Kamuran hocadır. Öğretmeni onun dar gelimli bir ailenin çocuğu olduğunu, çalışarak kazandığı paralarla okuduğunu bilmektedir. Bunun için sınıfa daima onu örnek gösterir. Öğretmeninin Genç Nihat'ı böylesine çok sevmesinin arkasındaki nedeni Nihat Bey şöyle anlatıyor: "Meğer hocam, elinde bastonla yü-

rüyen bir görme engelliyi, kapağı açık logara düşmeye ramak kalmışken, yetişip kurtarmamı okulun karşısındaki evinin penceresinden görüp, imdada yetişmeme tanık olmuş. Ondan sonra hocam benimle özel olarak ilgilenmeye başladı" Kanımızca Nihat Geven'in yardımseverliği yanında, gözlerinde parlayan zekâ ışığını Kamuran Hanım'ın da görmüş olması bu sevginin doğmasına etkili olmuştur. Ayrıca haylaz gibi görünen, o yaştaki bir çocuğun çalışmak zorunda olmasını fark etmesi de bir neden olabilir.

O yıllarda, okul saatleri dışında mahalledeki bisiklet tamircisinde çalışmaktadı. Harçlığını çıkarmakla birlikte, rüyalarını süsleyen bisikletlere binme fırsatını da yakaladığı için mutludur.

Sömestr tatillerinde kirvesi, kunduracı Giritli Hüseyin Örnek Usta'nın dükkânı Yıldız Kundura mağazasında da çıraklık yapar. Pazar günleri ise evlerinin karşısındaki çam koruluğunda bulunan, yazlık Çamlı Sineması'nın önünde dönemine göre darı, simit satar. Sıcak Adana günlerinde mahalle bakkalı Kayserili Mehmet amcadan aldığı buzla, imalathaneden aldığı gazozları soğutarak satar ve aile bütçesine katkıda bulunmaya devam eder.

Çocuk bedeni ve yüreğine yüklenen bu kadar ağırlığa rağmen, o yıllarda küçücük şeylerden ne kadar mutlu olduğunu;

"Sanırım 3. Sınıfa geçmiştim. Babam Gıslavet marka bir lastik çizme almıştı. Sevinçten uçmuştum. Gece çizmeyle birlikte yattığımı hiç unutmuyorum." sözleriyle ifade etmektedir.

1951-1952 eğitim dönemine Tepebağ Ortaokuluna başlar. Ortaokul ona bir hayli farklı gelir. Her derse başka bir öğretmenin girmesi ve her birinin değişik karakterlerde olması yaşamına renk katacaktır. Matematikçileri Bakkal Mahmut ve Kürt Turgut, Coğrafyacı Ülviye, İngilizceci Mehmet Ali ve Kıbrıslı Salamon, Müzikçi Deli Müeyyet, Edebiyatçı Rukiye ve İbrahim Emmi, Bedenci Mustafa Barımyan Çörçil, Resim hocası ise Latif Arış... Her biri o kadar farklı ve o ka-

Tepebağ Ortaokulu'nun İlk Binası

dar renkli bir kişiliğe sahiptir ki, haliyle öğrencileri de etkilemektedirler. Nihat Geven dudak kenarından hafif gülerek derslerini hiç ihmal etmediğini iddia etse de, hareketli ve haylaz olduğu, bu yüzden de canının çok yandığı bilinir.

Ayrıca bizlere anlattığına göre devamsızlık hakkını kendine hak sayar ve otuz gün olan devamsızlığı sonuna kadar kullanır.

BİR SORUN MU VAR ORADA... NİHAT GEVEN

O yıllar okul müdürü öğrencilerin gölgesinden bile korktuğu Memduh Kumbasar'dır. Namı değer Kanbur... Bir gün Kanbur, onu zil çalmasına rağmen, sınıfa gitme yerine, bahçede dolaşırken görür. Vay sen misin sınıfa gitmeyen. Elindeki oklavaya benzer, ancak ortası oyuk ve biraz da

kalınca olan sopayı kafasına indirir. Daha sonraları milli olacak olan rektörmen yüzücü Ünsal Fikirci, sınıfın penceresinden izlediği olayı şöyle anlatmaktadır;

“Öyle bir sesteki ki bir an Alsaray Sineması'nın Gonk'unu duymuş gibi oldum”

Tabi ki Nihat Geven'in öğretmenleri ile ilgili anıları sadece bu değil, başka öyküler de var. Nedense çoğu haylazlık sonu gelen tokatlarla ilgili.

Örneğin; Daha sonraları Adana Koleji'ni kuran, ünlü eğitimci Ahmet Küstü'de derse girmediği için kahramanımızın yanağını bir kez okşamış(!). Yıllar sonra Ahmet Hoca Nihat Geven'in çalıştığı Milliyet Gazetesini ziyaret ettiğinde “evet okşadım” diye olayı hatırlayınca, “Ne okşaması, tokattı hocam” diye itiraz edip, gülüşmüşler. İzi günlerce geçmeyen bir tokat.

Beden eğitimi öğretmeni Çorçil ise, halattan düştü, minderde takla atmadı diye şaplağı basmış.

İbrahim Emmi'den yediği tokat ise başka bir macera. Arkadaşları ile İbrahim Emmi sınıfa girince; “Tısss” diye bir ses çıkarıp, hocayı kızdırmaya karar verirler. Sesi duyunca sinirlenen İbrahim Emmi, öğrencileri teker teker ayağa kaldırıp “Tıs” demelerini ister. Sesi tanıyıp, faili yakalamak umundadır. Sıra Nihat Geven'e gelince, uzatarak çıkardığı “Tısss...” sesinin arkasından, yüzündeki çakan şimşekler nedeniyle yakalandığını anlar.

Bu öykülere bakıp, o dönemin eğitimi ve öğretmenleri hakkında yanlış kanıya kapılmanızı istemeyiz. O dönemin velilerin çocukları, öğretmenlere “Eti senin, kemiği benim” diyerek emanet ettiği bir dönem olduğunu hatırlarsak, öğretmenlerin ebeveyn psikolojisinde olduklarını da hissedebiliriz. Şimdiki dönemde öğrencisi sınıfa girmiyor diye üzülen öğretmen sayısı kaç tanedir acaba?

Zaten o dönemi yaşayanlara sorulduğunda öğretmenlerinden şikâyetçi olan bir kişi bile bulunmaması bundandır.

Nihat Geven'in okul hayatında yediği tokatları anlatırken yüzünden kahkahalar eksilmemesini buna yorabilirsiniz. Bu kahkahalar neredeyse “geçmişe dönsem yine yerimde durmaz, tokatları yerdim” demeye gelmektedir.

BALİNA SATAN İŞPORTACI

Aslında onun haylazlığı yaşamın sırtına yüklediği yükleri taşıyabilmek için, kendini savunan bir dışavurum olabilir. Çünkü bir taraftan okul, diğer taraftan, yaşamak için çalışmak zorunda kalmak. Bu yüzden Nihat Geven; okuldan arta kalan zamanlarında çalışmaya devam eder. Pazar günleri mahalle aralarında, seleye doldurduğu kadın ayakkabılarını, bazen ise atlet ve fanila satar. Bazı zamanlarda ise; Balina...

Ayrıca kahramanımızın, ortaokul son sınıfa geldiğinde; Ali Münif Cadesi'nde, Alsan Pasajı'nın girişinde bulunan, bujiteri ve parfümeri dükânında tezgâhtar olarak çalıştığını, geceleri ise; evde MİS mağazası adına kadın kemeri yaptığını biliyoruz. Tam da Nihat Gevenlik işler...

AMERİKAN PORLATAŞ KALEME KALMADI İHTİYAÇ

Çalışmak bir mecburiyetti Nihat için ama inkâr edilemeyecek bir azim ve cevher vardı içinde. Güler yüzünün yanında ağız iyi laf yapıyordu. Yoksa bunca yorucu işin altından nasıl kalacaktı.

O dönem silgi gibi kesilerek piyasaya sürülen ve adına Amerikan Porlataş denilen renkli mumları sattı. Bu mumların aslında Amerika ile bir ilgisi yoktu. Sürülerek kopya çıkarma işine yarayan renkli mumlardı.

İşportacının satış için taktığı bir ekti Amerika. Marshall yardımının geldiği, İncirlik Hava Üssü'nün kurulduğu; dolayısıyla Amerika'nın neredeyse rüya olduğu yıllar.

Slogan da ona göre olacak haliyle... “Amerikan Porlataş kaleme kalmadı ihtiyaç.

Cama sür cama çıkar, ayna'ya sür aynaya çıkar.

İngiltere, Fransa, İsveç, Norveç, Danimarka, İrlanda, Finlandiya, Portekiz, Fransa, Almanya, İtalya, Japonya, Çin, Hindistan, Pakistan son olarak da Rusya'da altın madalya almış.”

Nihat Geven madalya lafının öyküsünü de şöyle anlatmakta:

” Madalya ile ilgisi yoktu ve hepsi işportacılığın birinci koşulu olan palavrayı öne çıkarmaktı. Ve ben onu yapıyordum. İnananlar yok muydu? Vardı...”

BALİNA

Eskiden gömleklerin yakalarını sert tutacak telalar bulunmazdı. Yakaların altına gizlenen küçük ceplerin içine önceleri kemikten yapılan, sonraları ise plastiğe dönen bir çubuk konarak sertlik sağlanırdı. Markası Balina olduğu için halk marka, isim özdeşleşmesi yaparak, bu çubuklara Balina derdi.

ALSARAY SİNEMASI

Dönemin en lüks sinemasıdır. Bilet bulmak için önceden rezervasyon yaptırılan sinemaya kravatsız girilmezmiş. Her tarafı kırmızı kadifelerle kaplı olduğu için Alsaray denilen sinemada, film başlamadan önce üç defa gong çalınmış.

ORTAOKUL BİTER KEÇİ NİHAT KALIR

Bir atasözü vardır “Yiğit lakabıyla anılır” diye. Eğer sevilen sayılan biriyse, kitlelerden ilgi görüyorsanız muhakkak bir lakabınız bulunur. Bu lakapla bütünleşir, onu özümsersiniz.

Ortaokul ‘dan itibaren Nihat’ın adına yeni bir ek gelecekti; “Keçi” Kendisinin “Beygir” lakabı taktığı, daha sonra yakın arkadaşı olacak olan Gençlerbirliği ve Adana Demirspor’un milli kalecisi Atilla Ünal’ın ona bu lakabı takmıştır. Beygir’e inat, Keçi.

İnat olduğundan mı bu lakap takıldı diye sorduğumuzda, kader arkadaşı Muzaffer Bal; sinirlendiğinde çenesinin titremesinden dolayı takıldığını, inatlıkla bir alakası olmadığını anlatır.

Keçi; zeki bir hayvandır. Ele avuca sığmaz, çıkılmadık yerlere çıkar, beklenmedik şeyler yapar. Hep tepelerde dolaşır. Becerikli ve kurnazdır. Yani aynen Nihat Geven gibi...

O da bunu bildiğinden lakabını çok benimsemiştir. Kendisine bu lakaba kızıp kızmadığını sorduğumuzda; “Niye kızacakmışım, yiğit lakabıyla anılır, ya inek deselerdi ne yapardım” diyerek lakabıyla nasıl özdeşleştiğini göstermektedir. “O günlerde lakabım Adana’da konuşulur olmuştu. Özellikle kızlar arasında şöhret olmuşum” sözleriyle çevresinin Keçi ismi-

ni benimsediğini anlatmaktadır.

ÇİFT DİKİŞ SAĞLAM OLUR

Nihat Geven, 1955 yılında Adana Erkek Lisesi’nde liseye başlar. Okulu çift dikiş geçmek diye bir tabir vardır. Nihat Geven de “çift dikiş atarsan sağlam olur diye düşünerek okulu 6 yılda bitirdim” diyor. Ayrıca lisede sınıf arkadaşlarının onun ilerleyen yıllarda öğretmenini de olduğuna dair rivayetler bulunmaktadır.

Şaka bir yana; hem çalışıp, hem okumak zorunda olan kahramanımızın, liseyi bitirmiş olanların parmakla gösterildiği o yıllarda liseyi bitirmesi bile önemli başarı sayılır.

Gözlerindeki ışığı gören lise müdürü Nurullah Berberoğlu Nihat’taki yeteneği fark etmiş olmalı ki, haylaz olmasına, sık sık ceza almasına rağmen okula devam etmesi için ona destek olur. Sadece müdür değil, başka öğretmenlerin de kahramanımıza destek olduğunu zannediyoruz.

“Yaşam mücadelesine çok erken başlayıp, oyun zamanlarında çalışmak zorunda olan bir çocuğun hayata kazandırılması” olarak görülebilir öğretmenlerin davranışları. Bu da dönem öğretmenlerinin, öğrencilerle olan iletişimi hakkında bizlere ipucu vermektedir.

BİR BABA HİNDİ

Lise dönemi Nihat Geven için başka

ADANA KIZ LİSESİ BİNASI

Tarihi Adana Kız Lisesi Binası olarak bilinen bina vali Abidinpaşa tarafından 1872 yılında Askeri rüştiye olarak yapılmış. 1889-1890 öğretim yılında ise sivil rüştiye (ortaokul)’ye çevrilmiş. O yıllarda sadece erkekler okumakta, kızlar öğrenime şimdi Tepebağ Lisesi olarak bilinen tarihi binada devam etmekteymiş. Daha sonra Rüştiye İdadî’ye (lise) çevrilmiş. Atatürk 15-16 Mart 1923 de Adana’yı ziyareti sırasında bu binaya uğrayarak bir temsil seyredip izcilerle tanışmıştır. 1934 yılında ise 2 yıl önce şimdiki Fen Lisesi’nin yerinde öğrenime başlayan Kız Lisesi’ne binayı bırakarak, İstiklal Mahallesi’ndeki şimdiki yerine taşınmıştır. Adana Erkek Lisesi ülke ve dünyaca önemli birçok insanı yetiştiren tarihi bir okuldur. Ayrıca efsane denilecek kadar önemli öğretmenler orada ders anlatmıştır. Son yıllarda ismi yine Erkek Lisesi olarak kalsa da, kızlar da bu okula alınmaktadır.

bir öneme daha sahiptir. Adana Demirspor ile bu dönemde tanışır.

O yıllarda Adana Erkek Lisesinin bir futbol takımı vardır. Geven sadece bu takımın değil, Adana'nın da ilk amigosudur.

Erkek Lisesi ile Ticaret Lisesi arasında önemli bir rekabet bulunmaktadır. Bu rekabet sadece sahalarda değil, tüm Adana'ya yayılmıştır. Rekabetin tribünlere yayılıp, renkli hale gelmesinde Keçi Nihat'ın önemli bir rolü olduğu söylenir. Keçi Nihat maç günlerini şöyle anlatmakta;

“Maç günü sabahında başlamak üzere stat etrafında gösteriler yapılırdı. Maç sırasında tribünler susmaz, hem kapalı hem de açık tribünler, her iki okulun öğrencileri tarafından dolup taşardı.

Maç günü, Boksör Turgut Doğan (sonradan milli sporcu olmuştur),-kucağında bir hindi ile gelirdi. Amigo olarak ben de tribüne komut verirdim. Boksör Turgut “Bir baba hindi” komutuyla hindiyi havaya kaldırırdı. Ardından “Falan Liseye bindi” dediğim zaman Turgut da hindiyi indirirdi. Tempo devam ederdi, hindinin de bu arada canı çıkardı!

*Bir baba hindi - heeyyalllağğ
Arabaya bindiğ - heeyyalllağğ
Arabadan indiğ - heeyyalllağğ
Falan Lise'ye e bindi... - yallağğyal-
lağğyallağğ... hülühülühülühülü-
hüü...*

YA SONRA...

Lise 2. sınıfı okuduktan sonra hayallerini süsleyen İç Mimarlık için kollarını sıvayan kahramanımız, İstanbul Beşiktaş'taki Tatbiki Güzel Sanatlar Akademisi diye anılan bölümünün sınavına girer. Bu sınav o dönem öğrencilerine lise ikinci sınıf olsalar bile tanılan bir haktır. Bu uygulama sanat akademisini cazip hale getirmek için yapılmıştır. Nihat Bey bu sınavda başarılı olamayınca kendi söyleyişle hayalleri boğazın sularına düşer...

YENİ BİR SAYFA; GEÇEN YARIM ASIR

Yıl 1960 olur ve damarlarındaki kan akışının hızı ile yerinde duramayan Nihat, hayatına bir yön vermesi gerektiğini düşünmektedir. O güne kadar yapmış olduğu farklı meslekler, onun hayat ağacındaki birer dala dönüşmüş ve hayat deneyimini arttırmasına yardımcı olmuştur. İçi kıpır kıpır ve enerji doludur. O ise bu enerjiyi doğru kullanması gerektiğine inanıyordu. Fırsat 1960 yılının Ağustos ayında ortaya çıkar, Keçi Nihat gazetecilik mesleğiyle tanışır. Dönemin usta gazetecilerinden Çoban

Yurtçu bu yerinde duramayan çocuğu fark eder ve yine gazeteci olan Mustafa Kaya vasıtası ile onun gazetesinin kapısından girişine sebep olur. Ve Geven Bugün Gazetesi'nde ilk kez daktilo başına oturur.

Günlük hava raporları hazırlayarak başladığı bu yol; ekonomi, siyaset ve adliye haberleri ile devam eder. Hayat ağacında koca bir yeri dolduracak olan spor haberleri yazarlığının da temelleri bu dönemde atılır.

Ama ne yazık ki daha altı ay geçmeden, kahramanımız gazeteciliğe henüz ısınmışken, Bugün Gazetesi kapanır. Ama Keçi Nihat keçiliğini gösterir, bir kere gazeteci olmaya karar vermiştir çünkü o kendini bir maratona çıkmış olarak görmektedir artık.

Böylece bu maraton Vatandaş Gazetesi'nde devam edecektir. Burada Hilmi Kürklü ile tanışacak, bu tanışıklık onu Milliyet'e taşıyacaktır. Yaşamımda benim ikinci evim oldu diye düşündüğü Milliyet'e...

Çoban Yurtçu

Milliyet Gazetesi'nin yeni yöneticisi Alaettin Kutlu, Hilmi beyin yakın dostudur. Bu durum Nihat Geven'in Alaettin Kutlu tarafından fark edilmesine neden olur. Hilmi Kürklü; Milliyet Gazetesi'nde çalışabilmesi için onu, Vatandaş Gazetesi'nden kovar. Bir iş yerinden kovulmak, insanı ancak bu kadar mutlu edebilir. Bu dânişıklı kovalama kahramanımızın bu gazetede işe başlamasına neden olmuştur.

NİHAT GEVEN'İN ÇOBAN ABİSİ

Yazımızı hazırlarken 'Çoban Yurtçuyu da araştırdık elbet. Çoban Yurtçu; iyi bir öğretmen, iyi bir siyasetçi, iyi bir gazeteci, iyi bir aile babası, iyi bir dosttur. Ve daha nice...

Öğretmen kimliği nedeniyle çevresinde önemli bir saygınlığı vardır. Çoban Bey, tüm bu saygınlığı ile Nihat Geven'in bir gazeteci olarak yetişmesine katkı sağlar. Nihat Geven o yıllardaki zorlukları şöyle anlatmaktadır;

"1960 'lı yıllarda Anadolu kentlerinde hakıyla gazetecilik yaparak ayakta kalabilmek zordu. Sizi ya bir alış verişin içerisine sokacaklar, ya bir siyasi oluşumun kobayları haline getirecekler, ya da üçkâğıtçıların sözcüsü olacaktınız."

İşte Çoban Yurtçu, Nihat Geven'i bu sıkıntılardan koruyan ve bu sıkıntılara bulaşmadan gazetecilik yapmanın yollarını öğreten kişidir. Ona her konuda destek olmuş daha ileri gidebilmesi için çok çaba harcamıştır.

SON PERDE SON SAHNE; MİLLİYET GAZETESİ

Nihat Beyin yarım asırlık gazetecilik yaşamının son durağı Milliyet Gazetesidir. Siyaset, ekonomi, polis haberleri avcısı olma yolunda hızla ilerlerken, zamanın çok önemli gazeteci ve spor yazarı Necmi Tanyolaç'tan kendisini silkeleyen bir telefon alır. Aslında bu telefonun gerisinde Milliyetin efsane spor sorumlusu Namık Sevik gizlidir. İşte bu telefon hayatına yeni bir yol çizecektir;

"Uyuyor musun? Havuzda kıyamet kopuyor, sen yoksun..."

Ve Geven kendisini spor camiasının ortasında bulur. Ünsal Fikirici'leri, Muharrem Gülergin'leri, Erdal ve Mustafa Acet'leri, Ayhan Karataş'ları, Faruk Morkal'ları, Aytaç Pekkoçak'ları yazmaya başlayacak, Adana Demirspor ve Adanaspor'u spor sayfalarına taşıyacaktır artık.

Yıllar keçinin enerjisine enerji ekleyip geçmekte, sahalar ve gazete arasında mekik dokumaktadır. Kendisinin deyimiyle tribünlerin rengini görmek ve okuyucuya bu heyecanı yansıtabilmek hayatın tadı olur.

Başarılıdır... Çünkü o eleştirdikleri de dâhil, yazdığı her konuda sayılara, istatistiklere, bilgiye dayanarak yazmaktadır. Sahaların dışına çıktığında birleştirici ve centilmendir. Kaleme aldığı haberlerde kişisel bir yıkıma sebep olmamak için dikkatlidir. Çünkü şunun çok iyi farkındadır; büyük taraftar kitleleri bu yazılardan etkilenecek ve ona göre tutum sergileyeceklerdir.

“Gazetecilikte mürekkebin kokusunu aldığımız zaman bırakamazsınız.”

GAZETECİ FARKLI SORUMLULUKLAR İÇİN DE SAHNE ALMALIDIR

Nihat Geven, sadece spor haberleri ile kısıtlı kalmamış attığı her adım ve kaleme aldığı her yazıda yaşadığı çevreye karşı duyduğu sorumluluğu önemsemiştir. Nihat Geven anlatımıyla bakın bu sorumluluk nasıl izah edilmekte;

“Gazetecilik salt haber yazmak, resimlemek, gazete sayfalarına taşımak değildir. Gazeteci farklı sorumluluklar için de sahne almalıdır. Örneğin çevresine ve meslektaşlarına örnek olmalıdır. Toplumla ve bağlı oldukları kurumlara “Nasıl yararlı olabilirim” sorusunun yanıtlarını aramayı görev saymalıdır. Gazeteci halkın gözü ve kulağı olurken, sorumluluğunu daha geniş alanda değerlendirmesi gerekir. Haber ile yorum arasında belirgin bir ayrımın çizilmesi ve bunların karıştırılmasının önlenmesi gazeteciliğin temel ilkelerinden biridir. Haber, gerçeklere ve verilere dayalı bilgilendirme değildir.”

KÖPRÜNÜN HALİ NE OLACAK?

Adana’da Gazi Paşa Bulvarı’nın bitiminde alttan trenin geçtiği bir köprü bulunur. Kasım Gülek Köprüsü... Uzaktan baktığımızda iki tane köprü gibi görünse de aslında o tek bir köprüdür. Yalnızca bir şerit diğerinden bir metre yukarıda görüldüğü için böyle düşünülmektedir. Aşağıda olan bölüm 1950’li yıllarda yapılırken, yukarıda görülen kısım sonradan eklenmiş olup, şehrin güney ve kuzeyini bağlayan en önemli geçit’tir.

Yazımızın bu bölümünde Geven’in bir gazeteci olarak kentte neden olduğu değişikliklere örnek vermek istiyoruz. Olumlu değişikliklerden biri de Kasım Gülek Köprüsü’nün ikinci parçasının inşaatıdır.

O dönem ilk yapılan ve sadece bir gidişi, bir gelişi olan bu köprü büyümekte olan şehir trafiğine yetme-

MEDYANIN GÜCÜNE TANIK OLMAK

Geven bölge gazetecilerinin görevinin, bulunduğu bölgenin daha feraha ulaşması için emek harcamamaları gerektiğini savunuyor. Yıllarca bunun için uğraşmış usta gazetecilerden sadece bir tanesi. Sosyal Sigortalar Kurumu için kaleme aldığı yazıda buna bir örnek olabilir diye düşünüyoruz.

1970 yıllarının ortalarında Sosyal Sigortalar Bölge Hastanesi (Şimdiki Dr. Aşkım Tüfekçi Devlet Hastanesi) uzun bir süredir temeli atılmış halde beklemektedir. Seyhan Demiryolu İşçileri Sendikası Başkanı 'Arap' lakabı ile anılan Abdülkadir Özdenvar Nihat Bey'e;

"SSK Hastanesi'nin neredeyse temeli kayboldu. Allah aşkına yazın! Temeli atıldı iki yıldır çivi çakılmıyor. Yazık değil mi?" diye serzenişte bulunur. Yanına foto muhabiri Yunus Akgünleri alan Geven, temelin fotoğraflarını çektirir, arşivden de Bülent Ecevit'in 2 yıl önce temel atılırken çekilmiş fotoğrafını bulur. O zamanlar geçici bir binada faaliyet gösteren SSK Hastanesi başhekimi Dr. Muhittin Yalçın'dan kurum ile ilgili bilgileri alarak haberi yazar. Ertesi gün haber gazetesinin birinci sayfasında dört sütun olarak yer bulmuştur, hem de Türkiye baskısı. Bu haber üzerine harekete geçen yönetim projeyi bir hafta içinde yeniden ele alır ve çalış-

malar başlar. 1973 yılında Adana'nın diğer illerin kıskanacağı bir SSK Hastanesi vardır artık.

SPOR YAZARLARI DERNEĞİ

Yıl 1999, Keçi Nihat çeyrek asır başkanlık yaptığı Türkiye Spor Yazarları ve Spor Kulübü Derneği Adana Şubesi'nin, bir mekâna sahip olamamasını büyük bir eksiklik olarak görmektedir ve kafasındaki projeyi yaşama geçirmeye karar verir. Kendi deyişiyle "Kentteki sportif başarıların, Toroslar'ın ötesine geçmesine katkı sağlayacak güçlerin birlikte olacağı bir merkeze ihtiyaç vardır."

Projenin maliyetinin yüksek olması, dernek kasasında ise bu miktarın bulunmamasından dolayı Nihat Geven çözüm yolları aramaya başlar. Bilirsiniz Keçi'dir kendisi, aklına koydu mu yapar.

Geven dostluklarını kullanarak başta dönemin Belediye Başkanı Aytaç Durak olmak üzere dönemin Spor Bakanı Fikret Ünlü, dönemin Gaziantep Büyükşehir Belediyesi Başkanı ve Gaziantepspor'un başkanı Celal Doğan, Mütahit Sıtkı Kulak ve Adanaspor Kulübü Başkanı Çağdaş Ergin, daha sonraki dönemde belediye başkan vekilliği yapan projenin tasarımcısı Zihni Aldırmaz, Futbol Federasyonu, Gençlik Spor Genel Müdürlüğü, Spor Toto teşkilatı ve özellikle dönemin Gençlik Spor Müdürü Mehmet Atalay ve gibi birçok

gücü bir araya getirmeyi başarır. Bu önemli kişi ve kuruluşların desteği ile yoğun bir çalışma sonucunda Merkez Park'ın yaya köprüsünün Seyhan ayağındaki tesis iki yılda tamamlanarak spor camiasına kazandırılır. Yıllar sonra; gazetecilik mesleğinde 52, Milliyet Gazetesi'nde ise aralıksız olarak 50 yıl çalışan, Türkiye Spor Yazarları Derneği Adana Şubesi'nin ise 25 yıl başkanlığını yapan Nihat Geven TSYD Adana Şubesi Tesisleri'ne ismi verilerek ölümsüzleştirilir.

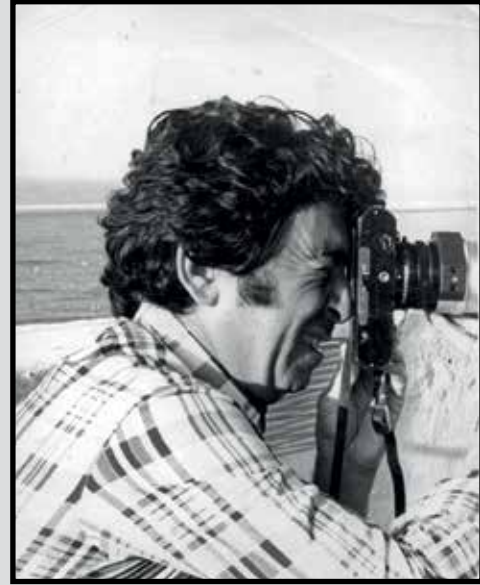
HABERİ YAKALAMAK İÇİN PEŞİNDE KOŞMAK GEREKİR

DERSİNİ İYİ ÇALIŞMAK

1965 yılında Milliyet Gazetesi Genel Müdür'ü Nurettin Demirkol'un Adana'ya gelmeden önce ziyaretinden haber alan Nihat Bey hemen soruşturmaya başlar. Neden hoşlanır, ne içer, ne yer ve de ne yapar. Tam bir İstanbul beyefendisi olduğu ve çok şık giyindiği en önemli noktadır. Büro şefi Alaettin Kutlu ile akşam için randevulaşılır. Hazırlığını tamamlayan Nihat Bey lokantaya girdiğinde planı uygulamaya geçer. Siyah moher kumaştan iki düğme elbisesi, pembe gömlek ve siyah ipek file kravatı ile Geven yine çok şıktır. Siparişleri verirken misafirlerinin en sevdiği şeyleri söyler özellikle kâğıtta pastırma. (Araştırmaları sonucu

bunu öğrenmiştir)

Bu ihtişamlı tavrı ve şıklığı ile genel müdürün dikkatini üzerine çekmiştir. Nurettin Bey böylesine kendine güvenen ve bunu çok güzel bir ifadeyle kullanan Geven'i çok beğenir ve "Bu çocuk çok işimize yarar, gazeteci dediğin böyle olur" diye düşünür. O gece Nihat Bey'in hafızasında yer edecektir. Mesleğinin gerektirdiği ciddiyeti, karşısındakine verdiği saygıyla birleştirerek, dersini iyi çalışarak ödevini iyi hazırlamıştır. Genel müdür bu gecenin sonunda bu çocuktan daha iyi reklam olmaz diyerek onu manen onurlandırmış maddi anlamda da maaşına zam yapmayı unutmamıştır.

FERAH DİBA-ŞAH PEHLEVİ

1967 yılında bir haber duyulur. İran

Şahı Muhammed Rıza Pehlevi ile eşi Kraliçe Ferah Diba; kış sporları için gittikleri Saint Tropez'den, İran'a dönerken özel uçakları, ikmal için Adana Havaalanına inecektir. Şah Pehlevi ile Kraliçe Ferah Diba dönemin Valisi Ömer Lütfi Hancıoğlu ve eşi Fahrünnisa Hancıoğlu'nun bir saatliğine konukları olacaktır. Karşılacaklar arasında Adana sosyetesinin ünlü isimleri, Yardım Sevenler Derneği'nin yöneticileri de bulunmaktadır.

Nihat Geven için güzel bir fırsattır bu haber. Foto muhabir arkadaşı Yunus Akgünler ile alana gider.

Uçağın motoru durup, kapı açılınca koşar adımlarla merdivenin önünde inişlerini bekler. Proje aksamadan yürür ve foto muhabir deklanşöre bastığında oluşan fotoğraf karesi ertesi sabah haberlerinde, dört sütun ile baskıya girer.

"Şah ve Kraliçe Diba'yı Milliyet muhabiri Nihat Geven karşıladı"

İSMET PAŞAM

Ortanın Solu düşüncesinin, salt CHP'yi değil, Türk siyasi yaşamını da etkisi altına aldığı dönemlerde, İsmet İnönü- Karaoğlan Bülent Ecevit arasındaki siyasi çatışmanın dorukta olduğu günlerde, İsmet İnönü parti genel başkanı olarak Adana'ya gelecektir.

CHP Adana teşkilatı Erciyes Palas lokantasında paşanın onuruna bir

yemek verilmesi planlanır. İsmet Paşa'nın gelişi, İsmet Paşa hayranı olan Cumhuriyeti temsil eden Çoban Yurtçuyu çok heyecanlandırır. Çoban Bey ve kahramanımızda bu yemeğe davet edilirler. Çoban Yurtçu, İsmet Paşa'nın karşısında oturmak arzusundadır. Bunu Nihat Bey'e iletir. Nihat Bey işini sağlama almak için bir gün önce lokantaya gider ve garsonla anlaşmasını yaparak paşanın karşısında yeri ayarlar. Soranlara

güvenlik nedeniyle boş tutulması gerektiğini söyler.

Akşam Çoban Bey ile salona giren Geven doğruca paşanın karşısındaki boş sandalyeye oturur. Gece planladıkları gibi ilerlemekte, zeki gazeteciler tam da Paşanın karşısında oturmaktadır. O gece konuşma notlarını Nihat Bey alır.

Ertesi gün gazetelerdeki manşetler bellidir.

Şah Pehlevi Ve Ferah Diba

KADİM DOST MUZAFFER BAL

“Beni şımartmayın Nihat’ta olsa benim için aynısını yapardı.” Bu söz Muzaffer Bal’a ait... Uzun yıllar Milliyet’te bölge müdürlüğü yapan, Adana’da ve özellikle Güney ve Güneydoğuda gazetecilerin örnek aldığı Muzaffer Bal’a...

Nihat Geven yaşamım bir film gibi geçti der çoğu zaman... Eğer onun yaşamı bir film ise, bilesiniz ki, iki başrol oyuncusu vardır. Biri şüphesiz Geven’in kendisi. Diğeri ise bu filmin her saniyesini ezbere bilen ve en az üçte ikisinde rol almış Muzaffer Bal. Filmin sahnelerinde iyi günler de var, kötü günler de... Bazen uçarken, bazen ise düşerken. Asıl önemli olan ise, Muzaffer Bal ile Nihat Geven’in en güzel dostlukları bu düşme döneminde... Yani denenmiş bir dostluk var aralarında.

İsterseniz o dostun dilinden anlatalım biraz Nihat Geven’i. Ama önce kısa da olsa Muzaffer Bal’dan bahsetmek gerek;

Haberlerin tek tuş ile yazı işlerine gidebildiği bir dönem değil o günler. Kulaktan kulağa oyunu oynarmışçasına telefon başında geçen saatler...

1962’ de Malatya’da yerel bir gazete olan Gayret’in yöneticisidir Genç Muzaffer. Malatya’da doğmuş, o güne kadar da yaşamının çoğu orada geçmiştir. Milliyet’in Malatya muhabiri olması teklif edilince kabul eder.

Böylece Milliyet Bal’ın hayatına girmiştir. Muzaffer Bey’in Malatya’dan hazırladığı haberleri Adana’dan alıp, değerlendiren telefonun öbür ucundaki ses ise Nihat Geven’dir. Ve aralarında yıllar boyu sürecektir bu paylaşımın ilk adımları burada atılır. Kendi deyimiyle ses motifleri ile birbirlerini tanırlar.1968 yılına kadar süren bu dönem Muzaffer Bal’ın Adana’ya transferiyle sona erer. Bundan sonra hiç ayrılmayacaklardır.

Muzaffer Bal o günleri şöyle anlatıyor;

“O dönem Milliyet’in bürosu Küçük Saat Meydanı’nda Kristal Palas diye bilinen binada bulunuyordu. Büro dediğimiz bir tek oda... Bu odayı Büro şefi Alâeddin Kutlu, Nihat Geven ve ben paylaşıyorduk. Büronun eşyaları bir muhabir masası, bir tek sandalye ve bir tek daktilo. Zamanın imkânları ile haber yapmaya çalışıyor, daktiloyu dönüşümlü kullanarak haberleri hazırlıyorduk. Sadece yazılar değil, yaşamlarımızda ortak. Kısıtlı imkânlar ile sürüp giden haber trafiği teleksin gelmesi ile biraz daha kolaylaşmıştı. Büroya sabah ilk gelen haberlerini telekte yazar. Sonra otomatik şerit çıkarılır bağlanır. Çok acil hallerde telefonla haber geçilirdi. İş bu kadar uzun olunca bazı zekâ oyunlarına başvurmak zorunda kaldığımız olurdu. O yıllarda telefon bağlantısı, özellikle de şehirlerarası telefon imkânı çok kısıtlıydı. Şehirlerarası görüşmeler, santral vasıtasıyla

ALAEDDİN KUTLU (1932-2008)

Gazeteciliğe İstanbul’da Vatan Gazetesi’nde başlayıp, uzun yıllar Milliyet Gazetesi Güney İlleri Temsilcisi olarak görev yaptı. Ekspres Gazetesi kurucusudur. Basın camiasında ve kamuoyunda babacan tavırları ve basın meslek ilkelerinden taviz vermeyen dik duruşuyla da saygınlık kazanmıştır.

olurdu. Bu nedenle bu santralde çalışan kızlarla ahabpılık kurardık. Özellikle Nihat bu konuda çok başarılıydı.”

Her iki kahramanımızın da Milliyet hastası olduklarını biliyoruz. Çalıştıkları gazeteye aşk ile bağlı olan ikili,

birlikte oldukları 50 yıl içinde farklı farklı transfer teklifleri almışsalar da, bunları kulak arkası edip, emekli olana kadar Milliyet’te çalışmayı yeğlemişler. Milliyet’ten emekli olmalarına rağmen arkadaşlıklarını bırakmadan kader birliği etmişler.

BOKSÖR NİHAT

Adana'da Nihat Geven'in eskiden boksör olduğuna dair bir rivayet bulunmaktadır. Söylenen o ki, Muzaffer Bal Adana'ya tayin olduğu günlerde Nihat Geven'in kendisi "Sen benim boksör olduğumu biliyor musun?" dediği rivayeti çıkarmıştır. Amaç artık aynı kentte beraber çalışacağı Muzaffer Bal'a gözdağı vermek:)

Konuyu Muzaffer Bal'a sorduğumuzda ise;

"Bu bir latifedir aslında. Dolayısıyla Nihat Geven boksör rivayetinin de kaynağı benim. Bize nasıl tanıştınız diye sorulduğunda, Geven'in renkli kişiliğini anlatacak bir yol açmak için "Ben boksörüm ha!" dediği esprisini yaparım. O ise şakaya o kadar açıktır ki, bir kez bile 'ne boksörü?' demeden, boksör olduğunu onaylamıştır."

BİLMİYORUM DEMEK O KADAR MI ZOR?

Her iki arkadaşın neredeyse kader

birliği ettiğinden, yaşamlarındaki benzerlikten bir önceki sayfalarda bahsetmiştik. Zannederiz birbirlerini etkilemeleri, 50 yıllık beraberliğin sonucunda olaylar karşısında benzer tepki vermeleri nedeniyle olacak. Nihat Geven ile Muzaffer Bal aynı gün emeklilik müracaatını yaparlar. Yine her ikisi birden emekli ikramiyeleri ile birer araba satın almak ister. Ancak ikisi de aynı markayı alacak... Araba bayinin satış elamanı büyük bir titizlikle anlatır almayı düşündükleri arabanın özelliklerini. Onlar da can kulağı ile dinler. Brifingden sonra satış elemanı Nihat Geven'e arabaya binip denemesini teklif eder. İsterseniz bundan sonrasını Muzaffer Bal'ın ağzından dinleyelim; "Her ikimizde can kulağıyla dinliyorduk. Satış elemanı Nihat'a "Ağabey sen direksiyona geç, bir dene" dedi ve Nihat'ı şoför koltuğuna oturttu. Kontak anahtarını çevirmeden önce Nihat camı açtı ve kırk yıllık şoför gibi kolunu dışarıya çıkarttı. Görüntü tamam olunca da satış elemanı emin Nihat'tan...

"Kontağı çevir ağabey" dedi...

Nihat debriyaja basmadan kontağı çevirince, arka tekerlekler yükseltilecek vitrinize edilmiş araç yerinden hoplayıvermez mi?

Satış elemanı bu kez,

"Ağabey araba kullanmayı bilmiyor muydunuz?" diye tepki verdi.

Keçi bu hiç açık verir mi?

"Yok, biliyoruz da bizde sadece ehli-

yet yok"

PAYLAŞMAK DEDİĞİN...

"Dostluğumuz tam 50 yıla dayanır"

diyor Muzaffer Bal ve ekliyor;

"Bu yıllar içinde yediğimiz, içtiğimiz hiç ayrı gitmedi, Savaşık da, anlaştık da. Birlikte yürüdük, birlikte durduk, gölgelerimiz, imzalarımız karıştı kimi zaman. Alacağım ayakkabıdan, diktireceğim takım elbisenin kumaşına kadar, içtiğim ve yediğim ne var ise kararları o verdi. Çünkü o bundan çok zevk alıyor, bana da uyduğu için sorun yoktu zaten."

Kolay değil birlikte geçen yarım asırdan bahsediliyor. Birlikte geçmekten öte birbiriyle bütünleşen bir yarım asır. Bu yarım asrın kendilerine çok katkısı olmuştur şüphesiz, ama biz biliyoruz ki, yürekleri Adana için çarpan bu iki insanın birlikteliği Adana'yı çok güçlendirmiştir. Birlikte birçok proje üretilmiş, birçok proje desteklenmiştir.

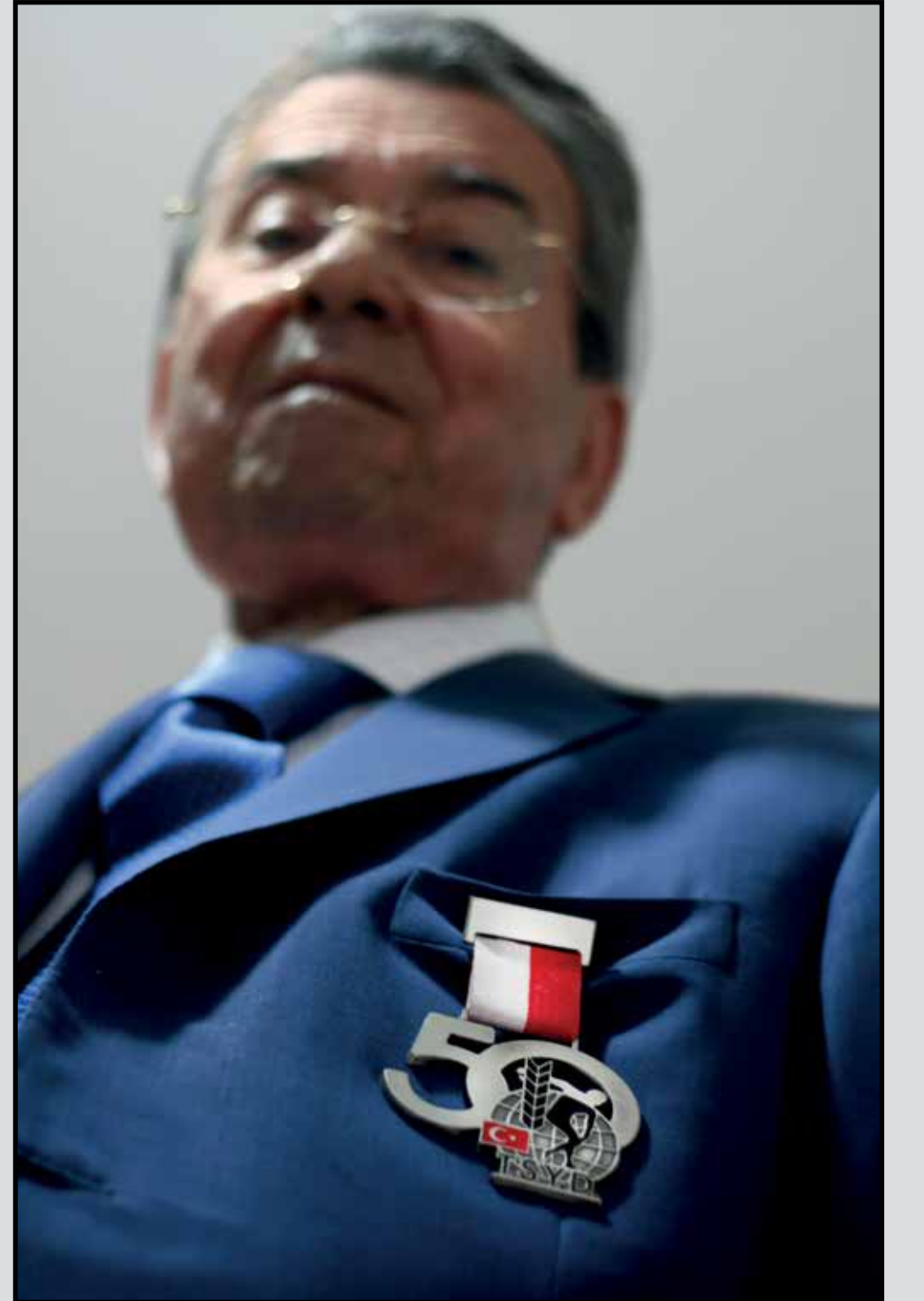
ÇUKUROVA GAZETECİLER CEMİYETİ

Hızla değişen teknoloji ve medya olanakları, yeni ve pek çok ensturmanı aynı anda kullanma becerisine sahip yeni bir gazeteci tanımı ortaya çıkardı şüphesiz.

Ama buna rağmen değişmeyen ve asla değişmeyecek bir şey olmalıydı. Gazeteciliğin temel meslek ilkeleri

korunmalıydı. Değişen şart ve sorunların bu temel ilkeleri eritmesine neden olmaması için Nihat Geven ve Muzaffer Bal çok gayret harcarlar. Bu yolda örgütlü yürümek üzere Çukurova Gazeteciler Cemiyetinin kurucuları arasında yer alırlar. Bu girişimde Nihat Bey ile omuz omuza bu yolda yürüyen Muzaffer Bal'dan bize o günleri anlatmasını istedik;

"Yıl 1975 Çukurova Gazeteciler Cemiyeti kuruluşunda; Rahmetli Alaattin ağabey, Nihat, ben ve Yunus Baba kurucu olarak görev aldık. İlk yönetim kurulunda Nihat Bey'de bende yönetimde görevliydim. Cemiyetin bina oluşumu, düzenlemesi ile ilgili finansman sağlama konusunda yönetimin dışında olmasına rağmen Nihat Geven'inin herkesten daha fazla çabası oldu. Cemiyette biz bir dönem görev aldıktan sonra diğer arkadaşlara devrettik ama cemiyetin sosyal yapısıyla ilgili hususları, kurullarına katılarak eksik bırakmadık. Her gazeteci mesleki kuruluşu kendi anlayışıyla ilkelendiriyor. Kimi ideolojik bakar, kimi ticari, kimi ise bir kahvehane de bir mekân gibi görür. Oysa gazetecilik cemiyetleri, gazetecilerin mesleki yaşamlarının dışında sosyal yaşamlarına mekân olabilmeli. Gazetecileri mesleklerine bağlı insanlar haline getirebilecek kuruluşlar olmalıdır. Bu mekânlar insan malzemesinin ürünü. Yani insan malzemesinin küçük yeri cennet haline getirebilir."

YENİ BİR SAYFA YENİ BİR SAVAŞ

ACIBADEM-BALCALI HATTI

Yıl 2007... Güzel ve çok konuşması ile bilinen Nihat Geven 'in sesi kısılıvermiştir. Önceleri bu ona normal gelmiş olmalı. Çünkü amigoluk bile yapmış olan bir insan haliyle sık sık bu olayla karşılaşmıştır.

Gerçekten o da, bir soğuk algınlığı geçecek diye düşünür ama sorun bir türlü geçmez. Basit gibi görünen bu olay kahramanımız için yaşamında açılacak yeni ve zor bir sayfanın ilk satırlarıdır. İsterseniz o günleri Nihat Geven 'den dinleyelim;

“Bir gün Milliyet bürosunu ziyarete gelen dönemin SSK Hastanesi Başhekimisi ve Tabip Odası Başkanı KBB mütehassısı Dr. Rıza Mete, sesimi beğenmemiş olacak ki,

“Bu kısıklık ne zamandan beri...” diye sordu. “Bir müddettir” cevabını alınca, Orhan Apaydına dönerek “Nihat beyi yarın sabah hastaneye bana getireceksin. Çok önemli” dedi.

Ertesi gün Muzaffer Bal ve Orhan Apaydın ile birlikte Dr. Rıza'nın odasındaydık. Muayene sonrası acil bir şekilde Balcalı Hastanesi KBB anabilim dalı Başkanı Prof. Dr. Mete Kiroğlu'na yönlendirildik.

Prof Dr Mete Kiroğlu muayene sonrasında biyopsi alınması gereğini duydu. Biopsi ameliyatından sonraki sonuç kanserdi. Başlangıçta bu sonuç

biz biraz şok etse de kısa bir süre sonra normal hayatıma dönmüş ve tüm bunları hiç yaşamamış gibi olmuştum.

İki yıl sonra aynı şikâyetler tekrar edip ses kısılmaya başlayınca ikinci kez biyopsi ameliyatına girdim.”

Bu kitabı hazırlarken yakından tanıma fırsatı bulduğumuz Nihat Geven 'in bu cümleyi arkasına alarak, inatla savaştığını ve şu an bu savaşı yendiğini görmekten çok mutluyuz. Geven'in bu zaferi anlatımı bakın şöyle; “Altı yıl öncesinde başlayan bir anlamda sosyal, bir anlamda da ekonomik olan mücadelem, Balcalı- Acıbadem Hattı'nda sürüp gitti. Ameliyatlar, tahliller, terapiler, röntgenler bu sürecin zor unsurlarını oluşturdu.

Anlayacağınız resmen kanser ile bir savaş verdim... Ve şimdilik savaştan galip çıktığımı söyleyebilirim.

Hemen belirtiyim. Sahip olduğum moral gücü ve tekrar sağlığıma kavuşacağıma olan inancım ile ayakta durdum.”

Eee! Tabi ki bahsettiğimiz adam Nihat Geven. Yani Keçi Nihat.

Keçi Nihat'tın yaşama inatla sarılmasından başka bir özelliği de kadir kıymet bilir olması zannederiz. Biz bu özelliğini Dr. Kiroğlu için sarf ettiği, hemen aşağıdaki cümlelerin içinde keşfediyoruz;

“Bir parantez açmak gereğini duyuyorum. Ve bu duygumu vurgulamayı büyük sorumluluk sayıyorum.

Kiroğlu'nun büyük desteğini ve hastalığıma sahiplenmesini, bu dönemde ki yardımlarından dolayı Prof. Dr. Metin Yavuz ve Dr. Erol Kesiktaş'ı sağlığıma kavuşmakta çok önemli ve büyük şans sayıyorum. Bu dönemde onlara olan şükran borcumu da sizlerle paylaşmak isterim.”

Nihat Geven'in bu döneminin bir kaç satırda anlatılacak kadar kolay geçmediğini biliyoruz. 22 ameliyat, 33 radyoterapi, 3 kemoterapi. Tabi ki biz rakamların bu kadar net hatırlanmasından yola çıkarak, geçirilen zorlukların zorluğunu hissedebiliyoruz. Bu süreçte ona bir bebek gibi bakan eşi Jale Geven 'in sevgisini eksik etmeyen kızı Gizem ve bu zorlu dönemde her gün onun yanında olan eski dost Muzaffer Bal ve Ergin Savcının savaşı kazanmasındaki payını da görebiliyoruz.

Nihat Geven yaşamı boyunca, hep bardağın dolu tarafına bakma alışkanlığını, bu süreçte de kullanmış. Bizlere öyle güzel hikâyeler anlattı ki sizlerle paylaşmak istedik.

ŞABAN VE GAZOZ

“Balcalı Hastanesi'nin Plastik Cerrahi servisinde, gündüzleri yanımda eşim refakatçi kalıyordu. Ancak geceleri ücret karşılığı özel hastabakıcı görev yapıyordu. Hastabakıcılardan birinin adı Şaban, diğerinin ki ise Veysel'di. Şaban fanatik Demirsportlu. Sempatik ve çok ilginç biriydi.

Örneğin, ben “Hemşireye serumun bittiğini söyle “diyordum. O bana, “Yarın bir yenersek fıstık gibi olur“cevabını veriyordu. “Şaban su alır mısın?” diyordum; o bana gazoz getiriyordu.”

BİZE DE BEKLERİZ

“Balcalı'ya defalarca gelmişim ve her geldiğimde hemşirelerin yoğun ilgisiyle karşılaşıyordum. Bana“Bizi ihmal ediyorsun. Özletme” gibi laflar ediyorlardı. Ne de olsa hastanenin müdavimi olmuştum. Hatta bir hemşire “Bize de bekleriz.” deyince, “Hangi servis” diye sordum. “Psikiyatri “ dedi.

Durur muyum?

“Henüz kafayı yemedim. Allah kısmet ederse bu gidişle davetimize en son katılacağım.” Deyince kahkahayı basıp uzaklaştı.”

SES PROTEZİ

“Konuşmam için nefes borusu ile yemek borusunun arasına monte edilen ses protezi yerinden çıkıp, kayboldu. Aradık ama bulamadık. Sır olmuştu. Sonradan yutmuş olma ihtimalim düşünülerek, ona göre arama yapıldı. Ama protez bir türlü bulunamadı. Daha sonra Acıbadem Hastanesindeki dâhiliye uzmanı, öksürük ve balgam sorunun için bronşlarımın yıkanmasına karar verdi. Bu müdahale sırasında protezi bulmuşlar. Müda-

haleyi yapan doktor durumu, Jale hanıma söyleyince, “Biz de onu arıyorduk” cevabını almış. Ben de onlara ” Bana bundan sonra kimse ciğeri beş para etmez diyemez” dedim. Nitekim ciğirimden o günkü para birimiyle milyarlık bir protez çıkmıştı.”

İNSAN KENDİSİNİ DAHA BİR DEĞERLİ HİSSEDİYOR

Bazen karşı koyamazsınız yaşananlara. Hayat tiyatrosunda bir oyuncusunuzdur ve rolünüz bellidir. Siz sadece bir şeyler ekleyebilir, güç verebilirsiniz. Nihat Geven’in Jale Hanım’la yeniden buluşması böyle bir şey.

Nihat beyin ilk evliliği eşini kaybetmesi ile son bulmuştur. Bu evlilikten Şebnem, Ela ve Eda isimlerinde üç kız çocuğuna sahiptir. Yaşanan bu üzücü olaydan bir süre sonra, hayat onu hastalık ve sağlığını, üzüntü ve neşesini yıllarca birlikte geçireceği Jale hanımla tanıştı. Jale Hanım Nihat Geven’in gençken tanıdığı bir arkadaşındır aynı zamanda.

Birlikte Gizem isimli bir de kız çocuğuna da sahip oldukları Jale Hanım; evliliklerinde karşılıklı saygı ve sevgiyi hiç yitirmediklerini söyleyerek birlikteliklerini bakın nasıl değerlendiriyor;

DÜNYAYA BİR DAHA GELSEM SEVGİLİM, ARAR BULURUM YİNE SEVERİM

“Evlilikte 30 yılı geride bırakıyoruz. 30 yıllık süreçte, önemli bir sorun yaşanmadı. Ufak arızalar aile düzenimizde anında giderilmiştir.

14 Aralık 1982 tarihinde nikâhımız Ankara Evlendirme Dairesi’nde kıyıldı. İmzalar atıldıktan sonra evlenme cüzdanını bana uzatan nikâh memurunun sözü hala kulaklarımda; “Biriniz avukat, biriniz gazeteci. Allah ikinize de yardımcı olsun” Duası tutmuş olacak ki, Allah yardımını esirgemedi ve biz de bugüne kadar gül gibi geçindik...

Bana gerçekten güzel bir hayat yaşattı. Onun sayesinde kendi değerimin farkına vardım. Kızdıklarım da oldu tabii ama biz gönül koyduğumuz bu yolda hep omuz omuza yürüdük.

Pazar alışverişinde ve mutfakta beni tamamlayan kişiliği önemli özelliklerinden biridir. Bu bağlamda tek şikâyetim, pazar alış-verişinde bildiğini okumasıdır!

Örneğin; Bir kilo domates dersin, üç kilo alır gelir. Muz bana zararlı diyorum, poşetten muz çıkıyor.

Giyim konusunda da laf anlatamıyorum. Dinliyor gibi görünüyor. Ancak, pazar alışverişinde olduğu gibi yine bildiğini okuyor. Allah aşkına, söyleyin, 50-60 tane gömlek ve tişörtü var, yine de almaya devam ediyor. Artık yasakladım. ‘Bir yıl gömlek

ve tişört bu eve girmeyecek' dedim. Söylemek belki çirkin düşecek... 80 adet kravat ve fular var. Almaya devam ediyor. Buna da yasak koydum! Ayakkabı için de aynı yasak geçerli... O ise benim alış-verişime karışmaz. Ne almışsam, "Çok güzel. Yakışmış. Hayırlı olsun" der. "Niye aldın?" diye bir soru lügatinde yoktur. Bir sırrımızı daha aralayayım: Aldığı maaşı saymadan doğrudan getirir ve belli bir yeri vardır oraya koyar, ben sadece kontrol ederim, 'Eksik mi?' diye."

ARADIĞINIZ KİŞİYE ŞU ANDA ULAŞILAMIYOR

"Arkadaşlarına söylüyorum: Evden istediği zaman, gece de dâhil çıkabilir. Ancak istediği zaman giremez. Yıllar evvel bir davete katılmamız gerekiyordu. Nihat Bey 'Evimi seviyorum. Dışarı çıkmak istemiyorum' bahanesiyle beni üzdü, gidemedik. Kendisine şöyle bir uyarıda bulunmuştum: İnşallah bugünlerde dışarıda kalmak gibi bir hata yapmazsın. Şans mı, şanssızlık mı bilemiyorum. O hafta sonu Galatasaray Adana'da. Ve maç gece. Turgay Şeren, Doğan Koloğlu gibi ünlüler de maçın takipçileri. Maç'ta onlarla birlikte olmak işinin gereği. Maç bittikten bir süre sonra Nihat Bey'i cepten aramaya başladım. Sadece sorum şuydu: Maç bitmedi mi? Hinlik bu ya... Telefonlar tekrarlanınca, telefon 'Bana aradığınız kişiye

ulaşamıyor' mesajını veriyordu. Saat 1.30-02.00 arası kapı çaldı. İç kapıyı açtım. Demir kapı kapalı. "Aradığınız kişiye şu anda ulaşamıyor" deyip kapattım.

Ertesi gün kızımız Gizem'den, Turgay Şeren ve Doğan Koloğlu ile birlikte Rahmetli Hacı Döner'in çiftliğinde eğlendiklerini öğrendim. Ay sonunda gelen banka ekstresinden de Sedef Otel'de yattığı ortaya çıktı. Bu da evliliğimizin güzel anısı olarak kaldı."

ONU DA SEN YAK!

"Bir akşam davete gitmek için hazırlanıyoruz. Bir de baktım ki, evin bütün ışıkları yanıyor; koridor hariç... Yanına yaklaştım, 'Aşkolsun Nihat!' dedim. 'Evin bütün ışıklarını yakmışsın, yazık değil mi? Bir tek koridor kalmış.'

Nihat Beyden cevap: 'Her şeyi benden bekliyorsun onu da sen yak'. Bu esprisine karşı insanda sinir kalır mı? Kahkahalarla gülmek düştü bana..."

EVLİLİĞİNİ NİHAT GEVEN ANLATIR İSE...

Nihat Geven'in Avukat eşi Jale Hanım ile yıllar süren mutlu bir beraberliği var. Ancak Jale hanımın avukat olması Nihat beyin deyimiyle evlerini adeta bir Adliye Sarayına dönüştürmüş. Nihat Bey kendisinin sarayını Geven mizahıyla şöyle anlatıyor;

Oturma odamız; Sulh hukuk Mahkemesi
Yatak odası; Ağır ceza Mahkemesi
Mutfak; Asliye Hukuk Mahkemesi
Apartman görevlimiz; Mübaşir.

EN ŞIK GAZETECİ Mİ DEDİNİZ?

Her yeni güne şık ve bakımlı olarak başlayan Nihat Geven; bu özelliğinin kendisine birçok kapıyı açtığını anlatmadan edemiyor.

Bilmelisiniz ki, Nihat Geven'in gardırobu, "Benim" diyen sinema veya müzik sanatçılarına kıskandıracak zenginliktedir. Terzisinin onun hayatında ayrı bir anlamı olduğunu belirten Geven, bırakın özel günleri, uzun bir süre savaşmak zorunda kaldığı hastalık dönemlerinde bile şıklığından ödün vermemiştir. İşte bu yüzden ki Adana'da en şık denilince akla gelen ilk isim odur. Fashion Vıp dergisi 2012 Yılı'nın En Şıkları Ödülünü Nihat Geven'e laik görerek, bu durumu kayıt altına almıştır.

MİLLİYET GAZETESİ KOLEJİ

(MUHARREM GEVEN ANLATIMIYLA)

Baba Ali Bey ve anne Fatma Hanım zamanının ekonomik engelleri ile kendilerine ve ülkelerine faydalı birer çocuk yetiştirebilmek için çok çaba vermiştir. Tüm çocuklar okul yaşantılarının yanında dışarıda da çalışmış ve aile bütçesine katkıda bulun-

muşlardır. Nihat beyin hayatında bir dünya turu atarken yine kendisi gibi gazeteci olan kardeşi Milliyet Gazetesi Adana bürosu İdari İşler Şefi konumunda görev yapan Muharrem Geven ile görüştük. Muharrem Bey bize o günleri bakın şöyle anlattı: "Büyük ağabeyimiz Nihat Geven'in ardından tüm kardeşler benzer adımlar ile devam ettik. Alimünüf caddesinde MİS Mağazası ve Milliyet Gazetesi..."

Ağabeyim Nihat Geven'in 1960 yılında gazeteciliğe adımını atmasından sonra onun bir küçüğü olan İlhan Geven'le birlikte çalışarak okul ve çalışma hayatını sürdürdük. 1964 yılında İlhan ağabeyimin İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesini kazanınca küçük kardeşimiz Ahmet Geven aynı mağazada çalışmaya başladı. Anlayacağınız ön tekerlek nereye giderse arka tekerlek onu takip eder. Biz aile olarak da onu gerçekleştirdik. Mağaza çalışmamızdan sonra ben de Nihat abimin gazetecilik yaptığı Milliyet Gazetesi bürosunda ofis boy olarak çalışmaya başladım. Bu sırada İlhan abim İstanbul da okuluna devam ederken bir yandan da Milliyet Gazetesinde Satış ve Muhasebe bölümlerinde çalıştı. Adana'da Baskıya başladığımız 1970-1972 yılları arasında Hüseyin abimiz de işletme içerisinde çalışmıştır. Daha sonra kendisi Amerika'ya giderek orada 26 yıl çalışarak döndü. Anlayacağınız, Milliyet Gazetesi olmasa idi Geven ailesi

çalışma ortamı bulamayacak gibi bir tekerleme ortaya çıkıyor. Yine kardeşlerimiz den Ahmet Geven Mis mağazasında çalışmasını bitirdikten sonra TRT Bürosunda daha sonra Hürriyet Haber Ajansında oradan da Hürriyet Gazetesine geçerek o da İstanbul da başlayan çalışma serüvenini şu anda Antalya Hürriyet Haber Ajansında sürdürmektedir. Tüm aile bireylerinin bu gazetenin kapısından girmiş olması bizim ailecek Milliyet Gazetesi Koleji okumamıza neden olmuştur.

NİHAT GEVEN'İN DİLİNDEN GAZETECİLİĞİ

“Mesleki yaşamım boyunca sorumluluk bilincimde sapma olmamıştır. 24 saat boyunca gazeteci oldum. Yarım asırlık süreçte Milliyet Gazetesi'ni en iyi biçimde temsil etmeye çalıştım. Gazetenin haber politikasına ve ilkelerine sadık kalmaya çalışarak, 50 yıl aralıksız mesleki yaşamıma istikrarı da taşıdım.

Mesleğin renkli simaları arasında yer alarak, dikkatleri üzerime çektim. Milliyet'teki 50 yıllık sürece, salt gazeteci olarak değil, idari işler sorumlusu veya gece sekreteri gibi sorumluluklar alarak da katıldım. Bu süreç içinde dostum Muzaffer Bal ile hiç ayrılmadık, birlikte gazeteciliğin güzelliklerini yaşadık, genç meslektaşlarımıza aktardık.”

DOSTLARI, NİHAT GEVENİ ANLATIYORLAR;

Foto biyografimizin sonuna yaklaştıkça, çok önem verdiğimiz bir konuya sıranın geldiğini hissediyoruz. Buraya kadar onun dilinden dostlarını dinledik. Şimdi de izin verirseniz biraz da dostlarından onu dinleyelim; Ancak bir sorunumuz var. Nihat Geven'in dostları o kadar fazla ki, bu küçük kitapçıya hangisini sığdıracağımızı bilemiyoruz. O ise “Herkes bir şey biriktirir. Biriktirdiği çok olana da milyoner denilir. Ben bir “Dost milyoneriyim” diyerek bu çaresizliğimizin nedenine işaret etmekte. Ama yine de biz bir yerlerden başlamalıyız.

İLHAN ATIŞ; ADANA BEYEFENDİSİ

Adana'da tanımaktan bahtiyarlık duyduğum zatlardan bir tanesi Nihat Geven Beyefendi'dir. İlk ziyarete geldiğinde tanışmıştık. Makamdan giderken bende bıraktığı izlenim çok

İlhan Atış (Adana Eski Valtisi)

olumluydu. Spora bakış açısı ve sporcu değerlendirme mantığı çok değişti ve her zaman olumlu yöneydi. Arkadaşlığımız dostluğa dönüştüğünde engin hayat bilgisi, derin nezaketi ve dostluklarına yaklaşımı beni daha da etkiledi. Ailece çok güvenilir ve dost olduklarını gördüm. Biz ailecek onları çok sevdik. Hayata bakış açısından çok yararlandım ve bazı konularda “ONUN” gibi düşünmeye başladım. İnsanlara çok saygılı ve hiçbir sebeple kimseyi ötekileştirmeyen örnek bir insan olduğunu düşünüyorum.

İstanbul için söylenmiş bir deyim vardır; “Haza İstanbul Beyefendisi” diye.

Bu söz kâmil insanlar için söylenir. Bu deymi ilk söyleyenler Nihat Bey'i tanısaldı, eminim ki şu şekilde kullanırlardı. “Haza Adana Beyefendisi”. Tanımaktan onur duyduğumuz Nihat Geven Beyefendi ve eşi Jale Hanımefendi'ye uzun ömürler temenni ederken, onları İstanbul'da hep böyle anacağımızı belirtmek istiyorum. Ne mutlu ki Adana'nın Nihat Gevenleri var...

ALİ ÖZGENTÜRK; SON ADANALI

Onu ilk defa 60'lı yıllarda, şehrin en işlek caddesinden Clark Gable gibi geçerken görmüştüm. Az sonra film çekimine başlayacak gibiydi. Şalvarlar, kebab yağları, bıyıklar arasından, fularıyla, o gün dikilmiş takım elbi-

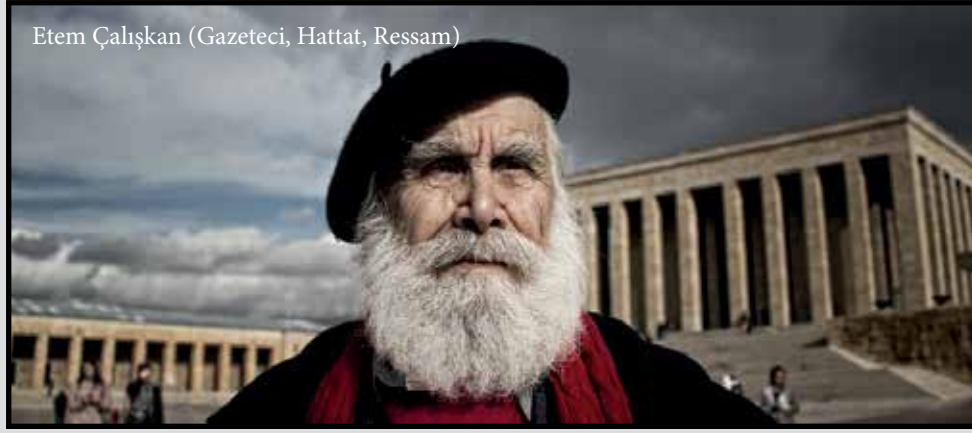

Ali Özgentürk (Önemli Sinema Yönetmeni)

sesiyle bir Fransız burjuvası gibiydi. Sanki Adana'yı işgal eden Fransız generallerinden biri ülkesine dönmemiş, Adana'da kalıp Keçi Nihat'ı eğitmişti. Yürüyüşü, sıcaklığı, ikna kabiliyeti, cazibesi, kibarlığı, saygılı oluşu, çalışkanlığı, kimseyi kırmayışı, yardımseverliği, gurmeliği ve Adana lehçesi herkesten çok farklıydı. Farklı oluşundan dolayı mı ona “keçi” lakabını takmışlardı, şimdi hatırlamıyorum. Eğer öyleyse, keşke bütün Adanalılar insan yerine “keçi” olsalardı daha iyiydi.

Şu yaşadığımız günlerde, Adana'da Adanalılar çok azaldı. Hele Nihat gibisi hiç kalmadı. O nedenle “keçi”yi tek başına canlı bir müzeye nakletmek gerek; tek kişilik bir müze, adı da “Son Adanalı Müzesi” olsun. Nihat'ımız yüzyıllar boyu o müzede canlı canlı yaşasın ki Adanalının kim olduğu anlaşılсын.

Etem Çalışkan (Gazeteci, Hattat, Ressam)

ETEM ÇALIŞKAN; NİHATPAŞA

Kendilerini 1969'dan gün alıp 1970'e girdiğimiz yıllarda tanıdım Adana'da. Milliyet Gazetesi'nin ofset tesislerinin açılışını yapmak için gelmiştik, İstanbul'dan. Gazetenin sahibi Ercüment Karacan, genel yayın yönetmeni Abdi İpekçi, idari genel müdürü Nurettin Demirkol ve yazı işleri müdürü Hasan Pulur'A ilaveten, Turhan Aytül, Sami Kohen, Hakkı Usta ve ben vardık. Hakkı Usta, baskı makinelerinin ustasıydı. Nihat kadar da sevimliydi... Hakkı ustayla beni aynı odaya vermişlerdi Ağba Oteli'nde. O yıllara göre çok büyük değildi ama modern bir ofset rotatif baskı binası yapılmıştı. İstanbul merkez dışında bir yerde gazete basılacağı için, o yıllar büyük bir gelişme olarak görülüyordu. Milliyet Gazetesi o yıllarda tam bir Türkiye gazetesi. Okuyucusu gazetesini seviyor. Milliyet'te çalışanlar, yazarlar, çizenler, ülkesine ve topluma "güç" verdiklerine inanı-

yorlar.

İstanbul'dan gelenleri, Milliyet'in Adana ve Çukurova temsilcisi Alaattin Kutlu, istihbarat şefi Muzaffer Bal, spordan ve idari işlerden sorumlu Nihat Geven ve diğer Milliyet çalışanları karşılamıştı. Milliyet'in yeni binasını açtığımız sırada ofset rotatifinden gelen matbaa mürekkebi ve gazete kâğıdı kokusu ile karışan bir parfüm kokusu yayılmıştı ortalığa. Biliyorduk ki Karacan Patron şık giyinir ve güzel kokar. Ama inanın ki Nihat Geven'in giyimi ve parfümü ondan daha esassıydı. Gıcır gıcır bir tulum içinde çalışan Hakkı usta makinelerin düğmesine bastı, rotatif merdaneleri hızlanarak döndü... Herkesin elinde ilk prova baskı Milliyet, merakla inceliyor sayfaları. Patron, patron gibi duruşlu, elinde yepyeni bir Milliyet övünçle bakıyor. Nihat ise bir taraftan, spor sayfasındaki yazısını patrona göstere göstere inceliyor diğer taraftan Hakkı Usta'ya baskıyı övüyor.

On Parmağında on marifet vardır keçinin. Gittiği yerde dikkatleri üzerinde toplamayı bilir. Bunu dans pistinde, kucağında bir demet papatya ile de yapabilir, Milliyet'in bürosunda oynanmış olan maçı yazarken de yapabilir. Yani bir hanımefendiyle de, daktilo tuşlarıyla da aynı ustalıklarla dans edebilecek kabiliyettedir. O bir maçı yazmaz, yazarken adeta oynar. Bazen bu maçlar, Adana Havalanı'nda bulunan Çopur Nihat'a ait Nihat Restoran'da masa maçlarına döner. Adanalı zarif iki Nihat, bu masa maçlarını karşılıklı espriler patlatarak yaparlar. Onu her zaman lüks bir lokantada değil, bazen bir kaldırım kebabçısında dürüm atıştırırken veya şalgamcı Mehmet emminin acılı şalgamını içerken de bulabilirsiniz. Bunların hiç birini yapmıyorsa, yatağına uzanmış, gözleri tavanda proje hayal eder. Daha çok spor için. Ama sağlık, sanat ve kültür ve diğer şeyler de eksik değildir. Hayali Seyhan Irmağı kenarında, Taşköprü'de dolaşır. Adana paşaları ile ünlüdür. Onu da Paşaların arasında görebilirsiniz. Mithat Paşa, Cemal Paşa, Sinan Paşa, Şakir Paşa, Abidin Paşa, Ziya Paşa... Ve de Sivil Nihat Paşa, çok yaşa! Sivil Nihat Paşa'nın yaverleri de var tabi ki... Mülazımı evvel Orhan Apaydın, Mülazımı Muzaffer Bal. Her zaman üçü bir arada... Sevgili Nihat bana epeyce kebab yedirdi. Bilmem nasıl ödeyeceğim bu borcumu?

NİHAT ÖZBEK; BANA AZ BORCU YOKTUR KEÇİNİN...

Çopur ve Keçi Nihat'ın uzun yıllara dayanan dostlukları var. Karşılık beklemeden kurulmuş, paylaşarak çoğalmış bir dostluk bu... Çopur Nihat'a, Keçi Nihat'ı sorduğunuzda kısaca şunları söyler sizlere; "Çok şey paylaştık onunla. Acı tatlı çok anımız oldu. Asla aramıza bir nifak girmedi. Yıllar boyu beyefendiliği ve nazikliğinden asla bir şey kaybetmedi. Birbirimiz çok kızıştırdık ama çok da eğlendik. Yıllarca yemeklerimi şereflendirdi mekânımda... Ama keçi bu ya, yediği yemeklerin parasını hiç doğrudan ödemedi. Borçlu kaldı mı dersenez, "Asla" derim. Ama hep beni kızdırarak ödedi hesapları. Ya bana ödemesi gereken hesabı garsona bahşiş olarak verdi. Yâda ben ondan zorla aldım. Hatta bir keresinde emniyetteki bir arkadaşıma "Yahu şu Nihat ve grubunu bir yol bul içeri al, onu şu parmaklıkların ardında bir kez göreyim, sonra tüm borçlarını sileceğim" bile dediğim oldu. Yıllar ondan hiçbir şeyi eksiltemedi. O hep zarif, o hep nazik ve o hep dürüst kaldı.

UĞUR EKİZ; MANEVİ BABAM NİHAT GEVEN'E

Adam yok arkadaş yok deme ki utanırsın; Binlerce müsveddeden bir tane asil

olur.

Nihat Geven üstadımla, Tanıştın mı anlarsın

İnsanlık ne demektir; Adamlık nasıl olur...

ERGİN SAVCI; ÇOCUKLUK ARKADAŞIM

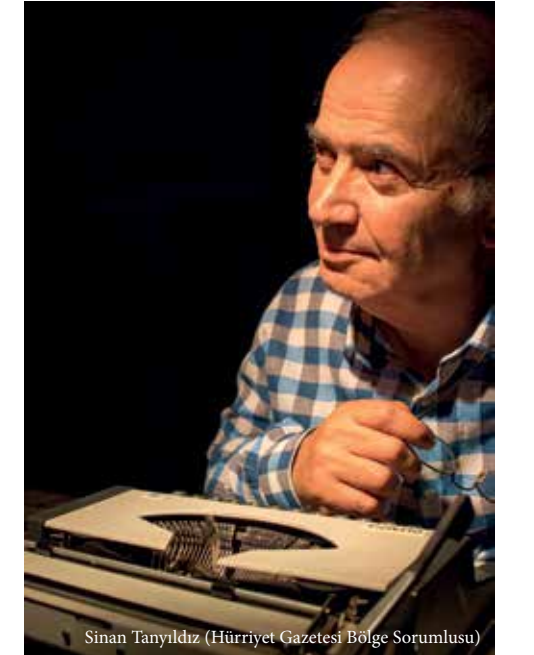
Nihat ile tanışıklığımız çocukluk yıllarına dayanır. Özellikle ortaokul yıllarında başlayan dostluğumuz yıllara yenilmeden bu günlere taşınmıştır. Nihat okul takımının maçlarında seyircileri tezhatları ile coştururken beni gözünden kaçıtırır ise, adımı kendince kısaltarak "Ginnn" diye bağırırdı. Böylece birbimizle iletişimi sağlamış olurduk. Nihat ile ortak zevkimiz siyasi parti liderlerinin konuşmaların taklit etmektir. Özellikle merhum Adnan Menderes'in Adana'da yaptığı konuşma bizi çok etkilemişti. Birçok defa bu konuşmanın hoşumuza giden yanlarını mimikleri ile taklit etmişizdir.

MUSTAFA KAYA; O ADANA İÇİN BİR ŞANSTIR

Dostluğu, hayata karşı duruşu, kibarlığı, sıcaklığı, cazibesi, çalışkanlığı, saygılı oluşu, çalışkanlığı, yardımseverliği, gurmeliği ve güzel Türkçesi ile o Adana ve basın camiası için bir şanstır. Nihat Geven Türk basının son 50 yılında yetiştirdiği insanlık timsali nadir beyefendilerden birisidir.

SİNAN TANYILDIZ; ADI, NİHAT GEVEN

Nihat Geven ile tanışmam İstanbul'da oldu. Hürriyet'in spor servisindeyim. Sporcularla kavga ediyorum ama iki de bir oradan "Olmaz yanlış düşünüyorsun" diye çıkışan biri var. Şöyle bir baktım grantuvalet giyinmiş bir bey. Dedim ki bu kesin Erol Bey'in arkadaşıdır. Dayanamayıp, "Ağabey sen kimsin ya" dedim. Tabi orada bulunan herkes gülmeye başladı. Sinan o çıkıştığın kişi, Adana'dan geldi adı Nihat Geven dediler. Yıllar boyu mesleğini hakkıyla yerine getiren kıdemli gazetecilerden bir tanesidir Nihat Bey. Yıllar geçmesine rağmen mesleğine verdiği değer yanında şıklığı ve nezaketinden hiçbir şey kaybetmemiştir.

Sinan Tanyıldız (Hürriyet Gazetesi Bölge Sorumlusu)

HER ŞEYE RAĞMEN BEN HALEN VARIM

Bu cümle ile başlamıştık Nihat Geven'in renkli ve dersler ile dolu yaşamını siz Adana severlere anlatmaya. 5 Aralık 1939'da duyulan çığlık bizi heyecanlandırmıştı. Uzun uzun süren birlikteliklerimiz oldu sevgili Nihat Geven'le. Gözlerimiz ile anlaştık çoğu zaman ya da onun yeni bir dostu haline gelmiş not defterine yazdıklarıyla. Saygıdeğer eşi Jale Ha-

nım kapılarını her çalışımızda güler yüzünü eksik etmedi bizden. Evlerini açtılar bize, yaşamlarını açtıkları gibi. Geçmişlerini anlatıp hayallerinden bahsettiler. Bizleri de bu hayallere ortak ederek, yaşamımıza yeni bir pencere açtılar.

Tüm bunlar yaşanırken yanı başımızdan hiç eksik olmayan, bir de ses vardı. Hastalığı nedeniyle sesini kaybeden Nihan Geven'in duygularını bize ve dünyaya aktaran bir ses. İnanın ki Nihat Geven'in duygularını

ona sormadan aktarabilecek bir tek kişi var, o da Muzaffer Bal. 50 yıldan fazla süren bir dostluk, sanki o iki, adamı bir araya getirip, kocaman bir adam yapmış. Dolayısıyla bu öykü sadece Nihat Geven'in değil, onun şahsında Muzaffer Bal'ın da öyküsü... Her ikisi için de ne denilse azdır. İnanıyoruz ki son sözü de Adanalı söyleyecektir. Onlar ise yaşam DUR diyene kadar Işık Saçmaya devam edeceklerdir.

ÖDÜLLERİ

*Türkiye Milli Olimpiyat Komitesinin 1999 yılı Olimpiyat Meşalesi 'Spor Yazarlığı dalında' Çoban Yurtçu Ödülü

*Çukurova Rotary'nin 'Meslekte yüksek ahlak ve özverili çalışma ve başarınızı nedeniyle 2004-05 yılı meslek hizmet' ödülü.

*MİLLİYET Gazetesinin '2003 yılı Yılın Sporcusu' yarışmasında Namık Sevik Ödülü

*Adana 5 Ocak Gazetesinin '2009 yılın spor adamı' ödülü.

*Çukurova Gazetesi ile çeşitli spor kuruluş ve kulüplerinin 20'yi aşkın başarı, hizmet ve onur ödülleri ayrıca mesleki yaşamımı renklendirmiştir..

*Adana Büyükşehir Belediye Başkanlığı Hizmet Ödülü'nün yanı sıra hizmete sunduğu spor salonuna adının verilmesi.

*Türkiye Spor Yazarları Derneği'nin Merkez Park'taki Tesisine adının verilmesi ve yanı sıra 25 yıllık Şube Başkanlığının ödüllendirilmesi.

*Fashion Vip dergisi 2012 Yılın En Şıkları Ödülü

*Türkiye Gazeteciler Cemiyetinin Burhan Felek adına düzenlediği Basın Hizmet Ödülü.

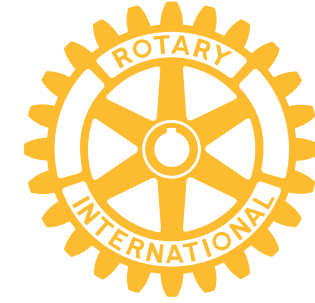
*5 Ocak 2012 Meslekte 50.Yıl Özel Ödülü

Müge BALTACI ULUÇ

1978 Adana doğumludur. Çukurova Üniversitesi Tıbbi Laboratuvar mezunudur. Cem'in eşi, Tuna ve Nil'in annesidir. Fotoğraf ile doğmuş, yıllarca bakmak ile görmek arasındaki farkı anlamaya çalışmıştır. AFAD'da aldığı temel eğitimin ardından katıldığı S. Haluk Uygur'un ileri teknik atölyeleri sayesinde fotoğrafın dilini anlama yolundadır. Altın Oran Düşünce ve Sanat Platformu üyesidir. Fotoğrafın vizöre bakıp deklanşöre basmaktan öteye gitmesi gerektiğini düşünmektedir. Üretmek ve üretilenler ile geçmiş ve geleceğe faydalı olunması gerektiğini savunmaktadır.

Bu kitap **Seyhan Rotary Kulübü'nün** ve **Güney Rotary Kulübü'nün** katkılarıyla basılmıştır.

S E Y H A N
ROTARY KULÜBÜ

GÜNEY ROTARY KULÜBÜ